

at give hende den til lovlig Overtagelse af Stillingen fornødne *Kollats*, opstod Spørgsmaalet om at bringe de i § 6 i Lov Nr. 287 af 30. Juni 1922 om Bispeembeders Besættelse og om Adgang til Stiftsbaandsløsning indeholdte Bestemmelser om *Stiftsbaandsløsning* til Anvendelse i det foreliggende Tilfælde.

Den nævnte § 6 tager imidlertid *kun Sigte paa det Tilfælde, hvor der ønskes løst Stiftsbaand af en Menighed, for hvilken der findes en eller flere lovlig kaldede eller stadfæstede Præster*, ikke derimod paa det Tilfælde, hvor der er Ledighed i en Præstestilling, og Stiftets Biskop ikke finder at kunne meddele Ordination eller *Kollats* til den, der udnævnes til eller stadfæstes som Præst i den ledige Stilling.

Den i Slutningen af § 6 omtalte kgl. Anordning, hvorved de nærmere Forhold ved Gennemførelsen af Stiftsbaandsløsning skulde fastsættes, blev stadfæstet af Kongen den 14. August 1922, men da Anordningen aldrig er bekendtgjort (muligt fordi der ingen Sinde har været Anvendelse for den), har den ikke faaet Gyldighed, og dens Bestemmelser er i øvrigt heller ikke tilstrækkelige, da de kun vedrører det i § 6 omhandlede Tilfælde, hvor Stiftsbaandsløsning ønskes i Anledning af Udnævnelse af en ny Biskop over Stiftet.

Under disse Omstændigheder fandt man det nødvendigt, at der blev givet de hidtidige Bestemmelser om Stiftsbaandsløsning et videre Indhold. Det viste sig desuden ved nærmere Overvejelse, at der ved Gennemførelsen af Stiftsbaandsløsning opstod en Række til Dels vanskelige Problemer, som ikke var taget i Betragtning i den fornævnte § 6, og som var af en saadan Art, at de efter Kirkeministeriets Opfattelse burde løses ad Lovgivningens Vej og ikke blot ved en kongelig Anordning.

Der udarbejdedes da et Forslag til en Lov, som skulde træde i Stedet for § 6 i ovennævnte Lov af 30. Juni 1922. Dette Lovforslag tilsigtede i Hovedsagen kun en Udbygning af den hidtil gældende Ordning med Bevarelse af dennes Grundprincipper.